

"Böyle bir davayı, Edirne'den öteye gidildiğinde açacak bir savcı bulamazsınız"

21.06.2020

Nurzen Amuran: Kişilerin birbirine saygı göstermesi, saygının içinde sevgiyi yeşertmesi Türk geleneğinin en önemli özelliğidir. Ancak son yıllarda bu önemli hasletimizin sürekli zedelendiğini görüyoruz. Özellikle siyaset üslubunda sertleşme ötesinde saygı sınırlarının aşılması, onarılmaz yaralar açıyor. Özellikle sosyal medyada kullanılan üslup, bir siyaset üslubu haline getirilmemeli. Bundan hem siyaset zarar görür, hem de demokrasi. Geçtiğimiz haftalarda hukuk dünyasında tartışmalara yol açan, sanıktan delile giden bir yöntemle tutuklanan sevgili Müyesser Yıldız için atılan bir tweet, basın mensubu olarak hepimizi rahatsız etmiş ve bunu dile getirmiştik. Kişilerin saygınlığını koruyan kriterlere en çok siyasetçilerin uyması gerekir. Basın dünyası için makamlar saygındır, "SAYIN" sözcüğü ile tanımlanır. "Sayın Bakan" deriz, makamdır saygıyı doğuran, makama gelmiş olanın saygınlığı ise kendi davranışları ve kişiliği ile ortaya çıkar. Ancak "sayın" sözcüğünü kullandığımız makam sahibine o makam, başkasının kişilik haklarına zarar verici üslup kullanma dokunulmazlığını kazandırmaz. Sözcü gazetesi yazarı sevgili dostumuz kardeşimiz Saygı Öztürk'e yönelik haber niteliğini taşıyan bir köşe yazısından ötürü bir bakan tarafından dile getirilen sözler, sadece Saygı'yı değil tüm basın mensuplarını rencide etti. Saygı Öztürk, özelinde adı kadar saygınlığını yaşam tarzıyla özdeşleştirmiş, yazı üslubu bu özelliğini bütünleştirmiş bir yazardır. İsyanimızın bir nedeni de bu. Haber hoş gitmeyebilir ama yolu, kimi rahatsız etmişse O'na tekzip ve yargı yolu hakkı tanınmıştır. Bu tür söylemler siyasetin aracı olmamalı ve hiç olmazsa "maksadını aşan bir söylem" denilerek tevil edilmelidir. Gerçek basın mensupları farklı üslup kullanarak saygı sınırlarını zorlayan meslektaşlarına, gereken uyarıları nasıl yapabiliyorsa, AKP'nin de bu tür söylemleri kendi aralarında tartışıp etik kurallara uygun hareket edilmesini istemek sorumlulukları olmalı. Evet siyaset alanında basının görevi eleştirel bir gözle yaşananları olayları kararları değerlendirmek ve doğruları sergilemektir. Bir anlamda yol göstermektir. Evet bu haftaki söyleşimiz Barolar üzerine. Barolar Başkent'e yürüyor. Yürüyüşün adı "savunma yürüyüşü". Demokrasilerde siyasi iktidarlar, diğer kitle örgütleriyle olduğu gibi meslek kuruluşlarıyla da diyalog kurarlar, belli kararlarda destek alırlar. Böylece geniş halk kitlelerinin önerileri görüşleri siyasi iktidarın kararına yansımış olur. Ancak bugünkü siyasi iktidar bu sistemi tercih etmediği için öncelikle Barolar üzerinde farklı bir uygulama yolunu tercih etti. Baroların yapısını değiştirmek üzere harekete geçti, öncelikle çoklu barolar sistemi istenilmekte. Bir başka deyişle yeni yasal düzenlemelerle günlük-parti siyasetinin gölgesinde bir meslek kuruluşu haline dönüştürülmesi hedeflenmekte.

Baroların itirazı da burada başlıyor. Bugün yargı erkinin üçüncü ayağı olan savunma makamının tüm sorunlarını İstanbul Barosu Başkanı Sayın Mehmet Durakoğlu ile değerlendireceğiz.

Sayın Durakoğlu, önce tutuklanan bir arkadaşımızın hukuki sorunlarıyla başlayalım söyleşimize: Müyesser Yıldız'ın TCK 329'a dayanarak tutuklanmasında, gözaltı süresinden başlayarak hukuken yapılan usulsüzlükleri sıralayarak FETÖ kumpas soruşturmalarıyla benzeyen yanları nelerdir, tutuklamada asıl amaç nedir sorusuna yanıt verelim:

Mehmet Durakoğlu: 2005 yılında TCK'nda yapılan değişiklikler sonrasında, özellikle sanık/şüpheli hakları bağlamında getirilen yenilikler, bizi "yazılı olarak" çağdaş dünyaya bağlayacak gibi gözüküyordu. Fakat bu değişikliklerin – sonradan

darbe planladıklarına tanık olduğumuz – kumpas ustaları elinde uygulanması nedeniyle, geleceğe taşınması sürecinde çok ciddi sorunlar yaşadık. Yargı, siyasal stratejilerin uygulama alanına dönüştürülünce, uygulamaların çağdaşlığı kalmadı. FETÖ'nün görece ayıklanmasından sonra, bu alandaki beklentilerimiz gerçekleşmediği gibi, OHAL bahanesi ile öğrenilen uygulamalar yeniden yürürlüğe girdi.

Bugün böyle bir süreci yaşıyoruz. Müyesser Yıldız ve İsmail Dükel gibi, herkesin tanıdığı gazetecilerin “**davet yoluyla**” gelmelerinin sağlanması mümkün iken, bu yol istisna oldu. Oysa asıl istisna “**yakalama**” ve “**gözaltı**” işlemidir. FETÖ, bu uygulamasıyla gözaltını, giderek bir gözdağına dönüştürmüştü. Gözaltı kararına eklenen “**arama**” kararı ile de sabahın erken saatlerinde “**ev baskını**” şeklinde düzenlenen yakalama ve gözaltı ile birlikte gerçekleşen arama, amaçlanan korku iklimini sağlamaktaydı.

Şimdi de, gözaltı kararı alınırken yapılan isnat ağırlaştırılmak suretiyle, işleme haklılık kazandırılmak amaçlanıyor. Daha sonra suç vasfında değişiklik yapılırsa da, işlemler geride kalıyor.

TCK uygulaması bakımından bir türlü yerli yerine oturtamadığımız uygulama da “**tutuklama**” müessesesi oldu. Yasanın tedbir olarak öngördüğü ve seçenek geliştirdiği tutuklamayı, tıpkı gözdağı gibi değerlendirerek kullanmak da usul haline geldi.

Kısaca, çağrı ile ifadeye davet edilebilecek ve tutuklama yerine seçenek tedbirler öngörülebilecek Müyesser Yıldız örneği, siyasal nitelikli davaların son olmayacağını bildiğimiz yeni bir uygulaması oldu.

Amuran: Bakalım hazırlanacak iddianame neleri içerecek. Sizin konularınıza dönelim. Önce bir avukatın toplumda üstlendiği sorumluluğu ve demokrasilerde hukukun üstünlüğünün sağlanmasındaki rolünü konuşalım. Sonra Barolar ve yeni düzenlemelerle ortaya çıkacak sorunlara değinelim.

Durakoğlu: Avukatlık Kanununda savunma, “**yargının kurucu unsuru**” olarak tanımlanıyor. TCK'nun 6. Maddesi de avukatı “**yargı görevi yapan**” olarak tanımlıyor. Bu tanımlamalar, Anayasanın 38. maddesindeki “**hak arama özgürlüğü**” ile birleştirilince, avukatın rolü kendiliğinden şekillenmiş oluyor. Böyle baktığınızda, görev yaparken ona tanınan “**ayrıcılıklar**”, aslında halkın hak arama özgürlüğüne getirilmiş ayrıcalıklardır. Yargılamanın olmazsa olmazı konumunda bulunan sav, savunma ve karar üçlüsünden herhangi birisinin eksikliği, yapıları da yargılama olmaktan çıkarır. Hukuk devleti olmanın da, hukukun üstünlüğü kavramının sindirilmesinin de temel koşulu budur. O nedenledir ki, yargının süjeleri konumunda bulunan yargıç ve savcı ile avukat arasında hiyerarşik bir farklılık ya da üstünlük yoktur.

Amuran: Baroların örgütlenme yapısından da söz eder misiniz?

Durakoğlu: Ülkemizin yasal düzenlemesinde, Barolar bir yandan “**meslek örgütü**” olarak örgütlenirken, başka meslek örgütlerinden farklı olarak “**hukukun üstünlüğünü gözetmek**” ve “**insan haklarına sahip çıkmak**” gibi bir görev üstlenmektedir. Bu tanımlama, görev alanını genişleten bir çerçevedir. Bu çerçevenin sonucu olarak Baroların örgütlenme şemasında yer alan ve kaynağını CMK'dan alan zorunlu müdafilik hizmeti ile özellikle de dezavantajlı ya da yoksul gruplara/kişilere yönelik adli yardım hizmetleri de aynı geniş çerçevenin yapılarıdır. İşkencenin önlenmesi, adli yargılanma hakkının kuvveden fiile geçmesi, adalete erişim gibi, evrensel hakların kullanımı bu sayede realize olmaktadır. Somut sonuçları itibarıyla, bu örgütlenme biçimi, şiddete uğrayan kadının yanında yer almaktan, istismara uğrayan çocuğu sahiplenmeye kadar giden, insan hakları mücadelesinden, temiz çevreye kadar uzanan geniş bir haklar zincirinin halkalarıdır.

SİYASETÇİLERİN BUNCA HUKUK KONUŞTUĞU BİR ÜLKEDE HUKUKÇULARIN DA SİYASET KONUŞMASI BİR HAKTIR

Amuran: Gündemdeki yasa değişikliği önerisine dönersek başlangıç noktası Diyanet İşleri Başkanı'nın belli bir grup insanı hedef alan bir konuşmasıydı. Ankara Barosu bu sözlerin TCK'ya göre nefret söylemi içerdiğini dile getirmiş ve Avukatlık Kanununun 76. maddesine dayanarak insan haklarını savunmak adına yanıt vermişti. Bu yanıt siyasi iktidara

bir fırsat yaratmış, Ankara Barosu hakkında soruşturma açılmasını ve Avukatlık Kanununda yapısal değişiklikleri içeren yeni düzenlemelere gidilmesini istemişti. Bugün, 76. madde çerçevesinde Barolara düşen sorumluluk siyasi bir sorumluluk olarak algılanıyor. Buradaki çizgi nedir? Barolar günlük siyasetin üstünde bir konumda değil midir?

Durakoğlu: Bu ülkenin herhangi bir noktasında insan hakları ihlali söz konusu ise, orada bir Baronun tepki vermesi onun yasadan aldığı bir görevidir. Bu tepki verilmezse, Baronun suçlanması gerekir. Bu tepki, bir “**günlük siyaset**” olarak niteleniyorsa, bizim açımızdan sorun yoktur. Siyasetçilerin bunca hukuk konuştuğu bir ülkede hukukçuların da siyaset konuşması bir haktır. Kaldı ki, hukuk siyasettir, siyaset de hukuktur. Biz hukuk siyaseti yaparız. Söylemlerimizin haklılığını, hukuksal gerekçelerimiz oluşturur. Bu bağlamda da söylemlerimiz, bir “**parti siyaseti**” veya muhalefeti değildir. İnsan hakları ihlallerinin muhalefetten kaynaklanması nedeniyle, doğası gereği karşı karşıya olan Barolar ve iktidarlar birbirlerine tahammül etmek zorundadırlar.

Amuran: Hazırlanan taslakta kamuoyunun tartıştığı ve avukatların itiraz ettiği en önemli değişiklik, çoklu baro sisteminin getirilmesi. Baroların yapısının değiştirilmesi. Yani bir ilde birden fazla Baronun kurulması sağlanacak. Burada iki soru geliyor akla, iktidar bu düzenlemeyi hangi gerekçe ile gündeme getirdi ve Barolara göre bu düzenleme hangi riskleri taşıyor?

Durakoğlu: Gerekliliğini vurgulamaya çalıştığım “**tahammül**” kavramına yüklenen anlamın iktidarlarca yeterince anlaşılmasından kaynaklanan bir sorunla karşı karşıyayız. Bu Barolar için yeni bir sorun değildir. Biz Montesquieu’den bu yana siyasal iktidarların kendilerini hukukla sınırlamak istemediklerini biliriz. Otoriterleşme eğilimlerinin en temel göstergesi, iktidarların avukatlara ve Barolara yönelen tehditleridir. Tarihin bize öğrettiği bu gerçeklikler, darbe dönemlerinde daha açık biçimde vücut bulmuş ve bazen – İstanbul Barosu örneğinde olduğu gibi – Barolar kapatılmış bile olsalar, bunun geleceğe taşınabilmesi mümkün olamamıştır.

Bugün de tarihin böyle bir zaman dilimini soluyoruz. Yasa yapma gücünü silah olarak kullanan iktidar, bu silahını Barolara çevirmiş gözüküyor. Salt onlara karşı diye, Baroların susmasını ve sinmesini sağlayacak projeler geliştirmeye yöneliyor. Oysa, bu projesini gerçekleştirebilirse, asıl zararı halkın göreceğini gözleyemiyor. Anlatmaya çalıştığım baro işlevselliğinin yok edilmesi, şiddete uğrayan kadın için de istismara uğrayan çocuk için de ciddi bir yetmezlik olacak, işkence yeniden hortlayacak, insan haklarına yönelik mücadele sahipsiz kalacaktır.

Amuran: Bütün Baroların bir tespiti var: Siz de bu bir FETÖ Projesinin düzenlemesidir diyorsunuz. Daha önce FETÖ’nün aktif olduğu süreçte, getirilen önerilerde, benzer düzenlemeler mi vardı? 12 Eylülde de baroların etkinliğini azaltacak öneriler getirilmiş miydi? Bu durumda öne sürülen düzenlemeler demokrasiyle çelişmez mi? Baroların özerk yapısına zarar vermez mi?

Durakoğlu: 2010 Referandumu ile yargıyı ele geçirme planları yapan FETÖ, bu referandumun sonuçları itibariyle, yargının üç sac ayağından ikisini ele geçirmiş ve giderek üçüncü ayak olan avukatlar için de planlamalar yapmıştı. Daha 2009 yılında Devlet Denetleme Kurulu Raporlarında, bugün yaşadıklarımızın özetini bulabilmeniz olasıdır. Daha sonra bu raporu yazanların FETÖ yargılamalarına maruz kaldıkları ya da yurtdışına kaçtıklarını düşünürseniz, bunun bir FETÖ projesi olduğu gerçeği daha bir aydınlanacaktır.

Siyasal iktidar, FETÖ Kütüphanesinin mutena bir yerinde sakladığı bu projeyi, zaman zaman ortaya çıkan ihtilaflarda Demokles’in kılıcı gibi üzerimizde dolaştırmaktadır. Yırtmak, atmak, yok etmek yerine onu “kıymetlendirmektedir”.

Evet 12 Eylül 1980’de de darbeciler, İstanbul Barosunun kapısını mühürleyip kapatmışlardı. Darbecilerin silahlarından aldıkları güçle oluşturdukları darbe hukukunun önündeki en büyük engeli kaldırdıklarını düşünürken, avukatlara müthiş bir motivasyon sağlayacaklarını bilmiyorlardı. O günlerden sonra, avukatlar susmamaları, sinmemeleri gerektiğini öğrenmiş oldular.

Anayasanın 135. maddesine açıkça aykırı bulunan bu teklif, kamu hizmeti veren kurumsallığı dernekleştirmeye dönüştürerek, işlevsiz kılmayı amaçlamaktadır.

TARTIŞMANIN ODAK NOKTASI SEÇİM SİSTEMİ DEĞİŞİKLİĞİ ADI ALTINDA "YÖNETİLEMEZ" BİR BARO YAPILANMASI OLUŞTURULMASIDIR

Amuran: İkinci değişiklik önerisi Baro seçimlerinin blok liste yerine "nisbi temsil sistemi"ne göre yapılması. Daha demokratik seçimlerin yapılması sağlanacak deniliyor. Bu konuda Barolar arasında da farklı görüşte olanlar var. Siz ne düşünüyorsunuz?

Durakoğlu: Ülkemizde 80 Baro var ve bunların seçimlerini nasıl yapacağını düzenleyen bir tane de Avukatlık Yasası var. Daha açık deyişle bütün Baroların seçimi aynı sistemle yapılıyor. Başka türlü olması mümkün de değildir. Hiçbir seçimde "blok liste" kullanılamaz. Yasa buna engeldir. Bunu ifade edenler, blok listeyi bilmiyor demektir. Liste düzenlenmesi, her listeyi blok kullanmak zorunluluğu getirmez. Bu nedenle, teknik olarak da bilgi eksikliğinden kaynaklanan bir tartışma yapılıyor.

Ama bu alandaki tartışmanın odak noktası, seçim sistemi değişikliği adı altında "yönetilemez" bir Baro yapılanması oluşturulmasıdır. Nispi temsil gibi bir seçim usulünün belirlenmesi, en az çoklu baro düzenlemesi kadar tehlikeli ve realize olursa antidemokratik sonuçlar doğurma olasılığı da taşıyan bir sistemdir. Yönetimlerin çoklu yapısı, çoğulculuk barındırıyor gibi görünse de, yönetimin istikrarı bakımından çok ciddi sorunlar barındırır.

Büyük Baroların fazla delege sayısına sahip olmasının sakıncalarından yola çıkılarak, onların sayısını azaltmak da "temsilde adalet" ilkesinden vazgeçmek anlamını taşır. TBMM'nde İstanbul Milletvekillerinin sayısını düşürmeyi aklına getirmeyen iktidar, TBB'nde İstanbul Barosunun ağırlığını azaltmayı düşünebiliyor. Her ikisinin de anlatmaya çalıştığım temsilde adalet ilkesinden yola çıktığını düşünürseniz, tasarımın antidemokratik niteliği daha bir netleşecektir. Kaldı ki, yasaya göre organ niteliği bulunmayan delegasyonun seçiminde muhaliflerin de ağırlıkları oranında temsilini sağlayan bir sistemin uygulanması, kelimenin tam anlamıyla komiktir. Ben delegasyonunu bu yöntemle belirleyen bir kurumsallık bilmiyorum.

Amuran: Eskiden bir yasa düzenlemesinin hazırlanmasında ilgili kuruluşlara ve üniversitelere sorular görüşleri alınır kamuoyunun değerlendirmeleriyle hazırlanırdı. Yapılacak değişikliklerden Baroların haberi olmadığı ortaya çıktı. Siz bir çağrıda bulundunuz. "Birlikte hazırlayalım" dediniz. Sıcak bakılıyor mu?

Durakoğlu: Sıcaklık görmedim. Gördüğüm soğukluk, 80 Baronun ortak talebi olarak ileri sürdüğümüz "teklifin geri çekilmesi" yönündeki talebe rağmen, çalışmaların devam etmekte olmasıdır. Herhangi bir görüş sorulmadığı gibi, açıkladığımız ve "bütün" Baroların talebini içeren teklifimizin de kabul edilmediği anlaşılıyor.

Amuran: Bu değişikliğin ilginç bir başka özelliği daha var. "Farklı Barolar da kayıtlı bulunanlar, dört yıl diğerlerine geçiş yapamayacaklar" deniliyor. Şu aralarda milletvekilleri için de parti değişikliğini zorlaştırıcı düzenlemeler düşünüldüğü kulislere iştiliyor. Benzer bir uygulama. Eğer Barolarda bu çoklu sistem gerçekleşirse çalışmasını beğenmediği bir Barodan 4 yıl boyunca avukatın ayrılma kararına karşı özgür iradesine ipotek konmuş olmayacak mı?

Durakoğlu: Bunu çok önemli bir konu olarak nitelendirmiyorum. Çünkü değişiklik gerçekleşirse, zaten yürütme, Barolara ipotek koymuş olacak. Öyle biçimlenen bir Baroda "irade" söz konusu olmayacak ki...

Amuran: Pandemi süresince diğer meslek alanlarında olduğu gibi avukatların ekonomik sorunları da arttı. Onlar pandemi ve geçim savaşı verirken mesleki güvencelerini ilgilendiren yasa değişiklik önerileri dayatıldı. İsterseniz şu süreçte size yansıyan sorunlar neler oldu, Barolar bu sorunlara çözüm yolu bulabildiler mi?

Durakoğlu: Çok ciddi sıkıntılar yaşadık ve yaşamaya da devam ediyoruz. Kontrolsüz biçimde ve sorumsuzca açılan hukuk fakülteleri nedeniyle mesleğimize yönelen tercih artınca, aslanın ağzındaki ekmeğin elde edilmesinin güçleştiği bir

zaman diliminde, bir de pandemi ile karşılaştınca, tarihimizin hiç kaydetmediği sorunları yaşadık. 3 ay boyunca çalışmayan, bürosunu kapatan bir avukatın karşılaştığı zorlukların “sosyal devlet” algısı ile aşılması beklenirken, böyle bir yaklaşımı da görmedik. Esnaf için getirilen ekonomik kalkan paketinin içine dahil edilmedi. Bu alandaki yoğun taleplerimiz karşılık bulmadı.

Baro olarak, gücümüzün elverdiği bütün enstrümanları kullanarak projeler geliştirmeye çalıştık. Meslektaşlarımızın Adli Yardım alacaklarını önceleyerek ödedik. Zorunlu müdafilikten kaynaklanan borçların ödenmesini sağladık. Bankalarla anlaşmalar yaparak ucuz kredi teminine yöneldik. Stajyer meslektaşlarımıza uzun vadeli faizsiz kredi sağladık. Meslektaş dayanışması ile ödenemeyen faturalar için el ele verdik.

Bunların sorunları çözmede yeterli olmayacağını bilsek de, bir ölçüde katkı sağlayıp, yeni döneme “az hasarla” girilmesine katkı sağlamayı amaçladık. Ancak sorunlarımız devam ediyor.

Amuran: Avukatlık zor bir meslek haline geldi. Çünkü savunma hakkının kullanılması sırasında söylemlerinden ötürü haklarında dava açılanlar var. İfade özgürlüğünü tehdit eden yargısal kararlara rastlıyoruz. Savunma hakkının kullanılmasında nasıl bir zorlukla karşı karşıya kalıyorsunuz?

Durakoğlu: Bugün konuşmakta olduğumuz yasa değişikliği önerisi, otoriterleşen Türkiye'nin avukatlara isabet eden payıdır. Yaşanan FETÖ süreci ile o sürecin görece sona ermesinden sonra başlayan yeni dönemin, aslına “yeni” olamaması, mesleğimizi ifa ederken giderek güçleşen koşulları dayattı. OHAL döneminde başlayan ve 7145 sayılı yasa ile sürdürülen eğilimler, savunma hakkını kısıtlayan ciddi sonuçlar doğurmuştur. Avukatın itibarsızlaştırılması yönündeki çabaların bazı yargıç ve savcılarda oluşturduğu motivasyon, avukatı şekli bir unsura dönüştürme algısını güçlendirmiştir. Söz verilmeyen, kısıtlanan ve nihayet duruşmadan atılan avukat örnekleri, yapılan mücadelelerin saygınlığına karşın, karşılaştığımız realitelerdir.

BİR ÜLKEDE AVUKATLAR ADİL YARGILANMA TALEP EDİYORSA BENZERİ BİR DURUMLA KARŞILAŞAN YURTTAŞLARIN KONUMUNU SİZ TAHMİN EDİN

Amuran: Bir örnek vermek istiyorum. Geçtiğimiz günlerde yargılanan ÇHD 'lı avukatların Yargıtay'da bulunan temyiz dosyasına bir dilekçe konuldu. Dilekçenin özelliği 20 ülkenin avukatlarıyla birlikte tam 756 hukukçunun imzasının olması. Dilekçede, "adil yargılanma hakkının gereğinin yerine getirilmesi" isteniliyor. Atılan imzalar arasında Fransa Barolar Birliği Başkanıyla birlikte 15 Baro Başkanı'nın ayrıca 17 hukuk örgütünün yöneticilerinin de imzası var. O davanın açılması savunma hakkının kullanılması sırasında ortaya çıkan bir suç isnadına mı dayanıyor? Avukatların tutukluluğu infaza dönüşmedi mi, son yıllarda tutukluluk istisna olmaktan çıktı. Neler diyeceksiniz bu konuda?

Durakoğlu: Bu dava Baromuzun tarihinde özel bir yer alacaktır. İlk duruşmasının sonunda tahliye edilen, aradan 12 saat geçmeden tahliye kararı veren yargıçların “tutuklama yönünde yakalama” kararı çıkardıkları 18 sanık/avukattan söz ediyoruz. Sadece bu kadarı bile, yaşanmakta olan gerçekliği anlatmaya yeterlidir. Daha sonra yargıçların görevlerinin değiştirildiği, yeni heyetin toplam 159 yıl mahkumiyet öngördüğü bir davayı konuşuyoruz. Dinlenen tanıklar, kişilikleri, söylediklerinden başlayan savunma hakkının kısıtlanmasına kadar onlarca usuli eksiklik barındıran dava, savunmalar da yapılamadan sonuçlandırılıp mahkumiyet oluşturuldu. Davayı başından sonuna kadar, müdafilik sıfatı da üstlenerek izledim Benimle birlikte 20 Baro Başkanı da özenle takip ettiler. Şimdi Yargıtay 16. Ceza Dairesine Baro Başkanları olarak verdiğimiz dilekçe ile yaşanan usulsüzlüklere işaret ederek tahliye talep ettik.

Bir ülkede avukatlar, adil yargılanma talep ediyorsa, benzeri bir durumla karşılaşan yurttaşların konumunu siz tahmin edin.

Amuran: Avukatlar için yeşil pasaport verilme kararı çok da alkışlanmadı. Asıl bekledikleri başka talepleri vardı. Bu talepler nelerdi? Avukatlar için en önemli sorun nedir sizce?

Durakoğlu: Yeşil pasaport bir avukat için haktır. Avukatın kamu hizmeti gördüğü düşünülürse, 15 yıllık memuriyet için “hak” olarak görünen bir olanağın, avukata sunulması bir lütuf değildir.

Ancak kuşkusuz ki sorunumuz bununla yetinmemizi sağlayacak bir düzlemde değildir. Ciddi ekonomik sorunlar yaşıyoruz. Özellikle genç meslektaşlarımız açısından, ekonomik nitelikli ağır sorunlar belirdi. Yargı içinde onun bağımsızlığından kaynaklanan temel sorunlara çözüm ararken, ondan bağımsız olarak gelişen ekonomik sorunların aşılması bağlamında yapılması gerekenlere iktidar uzak durdu. Yaşadığımız olağanüstü büyümenin doğurduğu ekonomik nitelikli sorunların aşılması bağlamında meslek alanının genişletilmesi yerine, giderek onu daraltan uygulamalara yönelmesi, sorunların katmerleşmesine yol açtı. Ücretlerin her alanda küçülmesi ve rekabetin de bunu körüklemesi, gelecekte de önemli değişimleri bekleyen mesleğimiz için temel sorun olmaya devam ediyor.

Amuran: Demokrasinin olmazsa olmazlarından biri basın özgürlüğüdür. Ancak yazılı ve görsel basında ne yazık ki baskılar devam ediyor Ceza evlerinde bulunan basın mensuplarımız var. Bu ayın 24'ünde Barış'ların Hülya Kılınç'ın ve Murat Ağirel ile birlikte diğer gazeteci arkadaşlarımızın yargılanmasına başlanacak. Daha önce yayınlanmış bir haberin yargıya taşınmasını bir hukuk adamı olarak nasıl yorumluyorsunuz? Bu davanın sonucu ne olmalı?

Durakoğlu: Bu da otoriterleşen Türkiye'de basına düşen pay... Halkın haber alma özgürlüğünü yok eden uygulamalar, medya dünyasının “ele geçirilmesi” olarak adlandırılabilir bir projenin uygulaması ile şekillenmişti. Buna rağmen, tırnak içindeki “gazeteciliği” yapmakta direnen az sayıdaki gazetecilerin de susturulmaya çalışılması, bir yönetim “tarzı”dır.

Dosya içeriği itibariyle bildiğim böyle bir davayı, Edirne'den öteye gidildiğinde açacak bir savcı bulamazsınız. Hukukun evrensel kabule ulaşmış kurallarının ihlal edildiği ve tutuklama müessesinin anlatmaya çalıştığım gerekçelerle infaz olarak kullanıldığının en temel örnekleri bu davada sergilenmektedir. Düşünün ki, tahliye kararı vermemek için müdafileri yerine zorunlu müdafii tayin edilerek yapılan bir tutuklu incelemesi duruşmasına bile tenezzül eden usulsüzlükler sergilenebilmiştir.

Bu örnekler, bizim yargı tarihimizin olağanüstü dönemlerinde anlatılan öykülerdendir. Şimdi öyle bir dönemdeyiz ama aşacağız. Adalet talebimizi güçlendirip geliştirdikçe, daha demokratik bir ülke özlemini de gerçekleştirmiş olacağız.

Amuran: Umudumuz 24 Haziran'da görülecek davanın ilk duruşmasında arkadaşlarımız özgürlüklerine kavuşurlar. Gerek mesleğinizde gerekse mesleğinizin korunmasında göstereceğiniz hukuk mücadelesinde sizlere başarılar diliyoruz. Çok teşekkür ederiz.

Durakoğlu: Ben teşekkür ederim.

Nurzen Amuran

Odatv.com

Diğer Yazıları

Türkiye bunu ödemek zorunda kalacak

05.12.2021

Merkez Bankası bu talimata uymasaydı...

28.11.2021

Egemen Bağış'ın Büyükelçi tayin edildiği kurum, nasıl adil olmaktan söz edebilir

21.11.2021

Kumpas davaları olmasaydı FETÖ 15 Temmuz'a cesaret edebilir miydi

14.11.2021

Erdoğan'ı destekleyerek koltuklarını koruma derdine düştüler

07.11.2021

Artık "vakıf" dendiğinde akıllara kara para geliyor

31.10.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Mentş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşığı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

